

ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Εἰς τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς εἰργάσθησαν μετ' αὐτῶν ἀπαρνήσεως καὶ οἱ ὀλίγοι ἀπομένοντες κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἄνδρες. Ἡ κυβέρνησις, φαίνεται, ἠθέλησε νὰ τοὺς δοκιμάσῃ, ἂν ὑφίστανται γενναίως τὸ πῦρ.

*

Διαφορὰ ἐποχῶν.

Εἰς τὴν ἀρχιότητα ἐκ τοῦ Πεντελικοῦ ἐξήγοντο τὰ λευκότερα καὶ πεφημισμένα μάρμαρα. Εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους τὸ αὐτὸ ὄρος παράγει κάρβουνα!

*

Τώρα ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν τῶν πυρκαϊῶν καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων.

— Τί μέτρα καὶ μέτρα! ἠκούσθη λέγων εἰς μανιωδῆς ἀντιπολιτευόμενος, ἀφοῦ αἱ πυρκαϊκὴ ἔλαβον τόσον μεγάλην διαστάσιν ἡ κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ λάβῃ... χιλιάμετρα!

*

— Ἐπρεπε μάλιστα νὰ χαιρέσθε! ἐφώνει εἰς, συγγενῆς τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν φίλου κόμητος Δεκάστρου, ἔπρεπε νὰ χαιρέσθε, διότι συμβαίνουν τόσαι πολλαὶ πυρκαϊκὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

— Καὶ διατί; ἠρώτησαν ἐκθαμβοὶ οἱ παρεστῶτες.

— Μὰ δὲν συλλογίζεσθε, ἀπήντησεν, ὅτι διὰ τῆς θερμότητος τῶν πυρκαϊῶν θὰ συντελεσθῇ ταχύτερον ἢ ἀποθήρανσις τῆς σταφίδος;

*

Καὶ ἡ αἰτία τῆς πυρκαϊᾶς.

Αἱ γνώμαι διαφέρουσιν· οἱ μὲν διατείνονται, ὅτι διήλθεν κείθεν ὁ κ. Φλογαίτης, οἱ δὲ, ὅτι ἐθεάθη ἐκεῖ που ὁ κ. Λύρας.

Ἡρώδης ὁ Ἰπτιυῖος

ΑΙΤΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Κύριε Ὑπουργέ τῶν Στρατιωτικῶν

Γνωρίζοντες ἐκ μακρᾶς πείρας τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος μας καλλίτερον ἀπὸ πολλοὺς βουλευτοὺς καὶ ἄλλους ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, ἀφοῦ μάλιστα ἀιομεν καὶ εἰς τὸν οικονομικὸν κλάδον, ἐννοοῦμεν, ὅτι κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τὰ μάλιστα αἱ οικονομίαι εἶνε γκαϊται. Ἀλλὰ μετ' ἐκπλήξεως εἶδομεν τὰς οικονομίας ὅτι εἰς ἐφαρμοζομένης μόνον ἐφ' ἡμῶν καὶ ἀνέγνωμεν, ἡ νὰ ἐκφρασθῶμεν συμφώνως πρὸς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, μετ' ἐκπλήξεως ἐνιακουρίσαμεν τὴν διαταγὴν Σας, διὰ τῆς ὁποίας καταργοῦνται αἱ θέσεις τῶν γάτων εἰς τὸν Γεν. ἀποθήκας τοῦ Ὑλικοῦ τοῦ Πολέμου. Ἡ εἰδησις ἡ μὰς ἐξέπληξε περισσότερο, παρ' ὅσον, ὅταν ἐβλέπομεν ἀξιωματικοὺς τινὰς διασπαθίζοντας... τὸν δημόσιον ὕτον. Διὰ τῆς καταργήσεως τῶν θέσεων μας, κ. Ὑπουργέ, σπεύδομεν ἀπὸ στέγης εἰς στέγην ἵνα Σας βεβαιώ-

ώσωμεν ὅτι ζημία ἀνυπολόγιστος θὰ προέλθῃ, καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ τοὺς κ. κ. ἀξιωματικούς, ὅτινες ἔτρωγον τὴν γλίσχρον μισθοδοσίαν μας, ἐνῶ ἡμεῖς ἐτρώγομεν τοὺς ἀναφαινομένους ἐκάστοτε μῦς καὶ ἀπειρα λακτίσματα, ὅσας κίς ἐτολμῶμεν νὰ δηλώσωμεν τοὺς κνισμοὺς τῶν στομάχιων μας, διότι τοῦτο θεωρεῖτο φαίνεται ἀντιπειθαρχικόν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ σάκκοι περιέχοντες ὕλικόν εὐρίσκοντο συχνότατα φέροντες ὄπας, δι' ὧν ἐξήρχοντο ὀλόκληρα δέματα ἐριούχων, ἀλλ' αἱ ὄπαι, αὐταὶ ὤφειλοντο μᾶλλον εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρων μας, ἢ εἰς τοὺς ὀδόντας τῶν μυῶν· τὸ φωνάζομεν καὶ τὸ νιαουρίζομεν μέχρι διακρήξεως τῶν πνευμόνων μας. Οὐδέποτε ἡμεῖς ἐζητήσαμεν προαγωγὴν ἐνῶ ἄλλοι κατέχουσιν βαθμοὺς ἀξιωματικῶν, καίτοι προσέφερον ὀλιγωτέρας ἡμῶν ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος· οὐδέποτε ἐζητήσαμεν περίθλαψιν διὰ τὰ ὄρφανά μας, ἄτινα καθ' ἐκάστην βλέπομεν, ἐὰν ἐπιτρέπηται ἡ φράσις, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ριπτόμενα εἰς τὰς ὁδοὺς· οὐδέποτε διὰ τὰς πρὸς τὸ Κράτος ἐκτάκτους ὑπηρεσίας μας ἐζητήσαμεν ἐκτάκτους τιμὰς καὶ παράσημα, ἐνῶ πολλοὶ τοὺς ὁποίους εἶδομεν ἀυστόλως κλέπτοντας ἀπολαύουσι τοιούτων. Ἀντὶ δὲ ὅλων τούτων, οἱμοὶ! ριπτόμεθα εἰς τοὺς δρόμους, ἢ διὰ νὰ ἐκφρασθῶμεν ὀρθώτερον ριπτόμεθα εἰς τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν τόσον ἀσπλάγχχνως. Γνωρίζομεν, κ. Ὑπουργέ, τὰ φιλόζωα αἰσθήματά Σας, ἐκ τοῦ τρόπου μεθ' οὗ φέρεσθε πρὸς τοὺς κυρίους βουλευτὰς καὶ πεποιθότες ὅτι διὰ τῶν ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων μας καὶ τῶν δεκακτώ ὀνύχων, οὓς ἔχει ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, θὰ μαλάξωμεν τὴν καρδίαν Σου, ὑποβάλλομεν Ἰμῖν τὴν παροῦσαν αἰτησίαν θεραπείας καὶ ὑποσημειούμεθα εὐσεβάστως.

(Ἐπονται διακόσιαι ὑπογραφαὶ γάτων).

Γενικὸς Πληρεξούσιος καὶ συντάκτης τῆς παρούσης

Μαυροῦ Τάτος

ΜΙΚΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

1

Μεγάλο κάνει τὸν καρπὸν ἡ κισσιὰ ἢ κομπούλα,
Καὶ τῶν μικρῶν μου τραγουδιῶν περίσσια εἶν' ἡ τρεμούλα!

2

Κόττα! ἡ δική μου ἑταίριατε μὲ τὴ δική σου τόχη,
Ὅποις ταιριάζουν ἔμμορφα καὶ ἁρμονικὰ δύο στίχοι!

3

Τὸ Μάρτι — ἄς εἶν' ἡ ἀνοιξίς — θολώνουν τὰ στοιχεῖα·
Ἀγάπη, δίνεις βάσανα, καὶ ἄς εἶσαι ἡ εὐτυχία!

4

Τὸ καλοκαίρι τὸ Μωριά ξανοίγει κάθε μάτι
Ἀπὸ σταφίδα ὀλοσπάρτο, καταπρασινωμένο·
Καὶ τὴ δική μου τὴν ψυχὴ νοιώθει ὁ καθὼς γαμάτη
Ἀπ' τὸ δικό σου ἔρωτα τὸ μοσχοβολισμένο.

5

Τὸ πρόσωπό σου ἡμάραντο λουλούδι χωρὶς ταῖρι,
Καὶ τὸ κορμί ἀπὸ μάρμαρο πελεκημένη γάστρα,
Κ' ἡ ἔμμορφιά σου φόρεμα ποῦ τοῦ Θεοῦ τὸ γέρι
Ἐχει κεντρεῖ ἐπάνω του τὸν οὐρανὸν μὲ τὰστρα!

Τσοπανάιος